

והמים להם חומה, וכך הם
התפלות מעכבות.

ואם חוזרים בתשובה, בעל
התפלות הוא שאומר לשליח
התפלות מטטרון: מה תצעק
אלי? אומר לתפלות לנסע
במסעיהם. זהו שכתוב (שמות יד)
דבר אל בני ישראל ויסעו. לאדם
שהולך בדרך, והולך אחריו אותו
בעל מסי המלך, ואוחז בו עד
שפורע מנדה בלו (סוגי מסים) והלך.
משום שברח, הוא צווח למי
שמוציא אותו: יבא אדונו ויאמר,
(אמר) לו שילך לדרךכו, שאני
פרעתי. בא בעל המסים של
המלך. מה עשה? הטביע ראשו
בטיט והרג אותו. כך הקדוש
ברוך הוא עשה במצרים. זהו
שכתוב (שמות טו) מרכבות פרעה
וגו' טבעו בים סוף.

וכי גרם שרודפים אחרי ישראל?
משום שטרם היתה להם תורה
לא היה שטר שחרור, משום
שתורה היא שטר חרות לבני
אדם מיצר הרע וממלאך המות
ומפל מקטרגי העולם. זהו
שכתוב (שם לב) והמכתב מכתב
אלהים הוא חרות על הלחת. וזו
האם העליונה שנת החמשים,
שמשם תורה, שהיא העמוד
האמצעי שנקראת חרות, שמשם
נתנה ליונה הקדושה, שהיא
השכינה, שמצדה נקראו ישראל
יונה.

וכך פשתפלה, שהיא יונה, עולה
בתורה, מה פתוב בו? (ישעיה נב)
פי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא
תלכוני פי הלך לפניכם ה' וגו'.
ואלו הן התפלות של בעלי
התורה, שעולה פנשר שאינו
פוחד מפל עופות העולם. ומהצד
שלהם (של התפלה) הגבירה היא
דרך הנשר בשמים. ויש שיאמר
כך, והכל אמת.

ועובדין טבין, והמים להם חומה והכי אנון
צלותין מעכבין.

ואם חוזרין בתשובה. מארי דצלותין איהו
דאמר לגבי שלוהא דצלותין מטטרון,
מה תצעק אלי, מליל לצלותין דנטלין
במטלנותהון הדא הוא דכתיב (שמות יד טו) דבר
אל בני ישראל ויסעו. לבר נש דאזיל באורחא
ורדיף אבתרה ההוא מארי מנדה דמלפא,
ואחיד ביה עד דפרע (עזרא ד כד) מנדה בלו והלך.
בגין דברח איהו צווח למאן דאפיק ליה. יתי
מאריה וימא (אמא) ליה דיזיל לאורחה דאנא
פרעתה. אתא מארי מנדה דמלפא מה עבד
טבע רישה בטיט וקטל ליה, הכי קודשא בריך
הוא עבד במצראי. הדא הוא דכתיב (שמות טו ד)
מרכבת פרעה וגו' טבעו בים סוף.

ומאן גרים דרדפין אבתריהו דישראל, בגין
דעד לא הוה לון אורייתא לא הוה שטר
חירו. בגין דאורייתא איהי שטר חירו לבני
נשא, מיצר הרע וממלאך המות ומקטרגי
דעלמא. הדא הוא דכתיב (שם לב טז) והמכתב
מכתב אלהים הוא חרות על הלחת. ודא אמא
עלאה שנת החמשים, דמתמן אורייתא דאיהו
עמודא דאמצעייתא אתקרי חירו, דמתמן
אתיהיב אורייתא לגבי יונה קדישא דאיהו
שכינתא, דמסטרעה אתקריאו ישראל יונה.

והכי פד צלותא דאיהי יונה סליקת באורייתא,
מה פתיב ביה (ישעיה נב יב) כי לא בחפזון
תצאו ובמנוסה לא תלכוני פי הולך לפניכם
ה' וגו'. ואלין אנון צלותין דמארי דאורייתא.
דסליק פנשרא דלא דחלת מפל עופין דעלמא.
ומסטרע דאנון (נ"א דצלותא) איהי מטרונייתא דרך
הנשר בשמים. ואית דיימא הכי וכלא קשוט.